

Arrest

nr. 290 108 van 12 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 mei 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 4 mei 2021 om internationale bescherming. Op 29 november 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een soennitische moslim van Koerdische origine te zijn. U bent afkomstig uit Erbil (Koerdische Autonome Regio - KAR). U ging naar school tot het laatste jaar hoger middelbaar maar maakte uw studies niet af. In 2018 begon u te werken bij KAR company. U was werkzaam bij het Raparinproject – bouwproject voor een ziekenhuis – en stond in voor het vervoer en superviseren van de arbeiders en de aankoop van werkmateriaal voor de arbeiders. In 2019 leerde u via 'social media' de journalist S. S. (...) kennen. Hij postte vaak artikelen en informatie over de corruptie binnen de Iraakse overheid, ea. U las zijn artikelen, ging naar meetings waar hij over corruptie, ea. kwam praten én begon contact met hem te maken. Na een aantal maanden begon u met S. (...) samen te werken. Wanneer u iets hoorde over corruptie binnen de overheid gaf u deze informatie aan hem door waarna hij dit verder onderzocht, er een artikel over schreef en dit vervolgens publiceerde via ondermeer Tavda-press. Ook speelde u informatie door over corruptie binnen de firma waar u werkte. U ontdekte ondermeer corruptie bij een project in Khormalla – ivm. de aankoop/ verkoop van brandstof – en bij de bouw van het Raparin-ziekenhuis. Zo mocht u in het kader van dit laatste project enkel materialen aankopen bij een bepaalde winkel, dit terwijl de kwaliteit slechter was en de prijs hoger lag. U probeerde dit aan te kaarten binnen de firma maar stootte op weerstand. Ook stelde u vast dat er corruptie was in de samenwerking met andere aannemers. U gaf alle informatie die u had over de corruptie binnen het Raparinproject door aan S. (...) die een rapport hierover opstelde. Dit rapport, waarin de namen van de projectleider, i.c. N. Y. (...), en de ingenieur, S. A. (...), werden opgenomen, werd vervolgens op 15 september 2020 gepubliceerd via Tavda press. Naar aanleiding van dit rapport werd een onderzoek geopend naar hun loyaliteit en de aangekaarte corruptie. S. A. (...) werd uiteindelijk van het project gehaald. N. Y. (...) kon aanblijven gezien zijn connecties met de directeur van KAR company. Op 7 oktober 2020 werd S. (...) thuis opgepakt door 'Assayesh'. U werd hierover ingelicht door R. M. (...), een andere journalist bij Tavda press, en hij raadde u aan voorzichtig te zijn. Drie dagen later, op 10 oktober 2020, werd uzelf op het werk gearresteerd door leden van de KDP (Koerdische Democratische Partij). U werd geslagen, geblinddoekt en vastgebonden meegenomen in een wagen. U werd vervolgens 10 dagen vastgehouden. Tijdens die periode werd u mishandeld en meermaals ondervraagd over uw connectie met S. S. (...) en Tavda press. U ontkende dat u samenwerkte met Tavda press en dat u S. (...) kende. U werd tevens verplicht uw inloggegevens van facebook af te geven. U werd uiteindelijk verplicht een verklaring te ondertekenen waarbij u aangaf dat u 'nooit meer het licht zou zien' als ze later zouden te weten te komen dat u toch contacten had met S. (...) of Tavda en werd vervolgens vrijgelaten. U besepte toen dat uw arrestatie en de arrestatie van S. (...) verband hielden met het rapport dat op 15 september 2020 werd gepubliceerd. In de daaropvolgende maanden werden nog verschillende personen gearresteerd, in totaal zou het om 72 personen gaan. Deze zitten tot op heden vast, sommigen werden reeds veroordeeld en anderen wachten nog op hun berechting. Na uw vrijlating bleef u 10 dagen thuis om te herstellen van uw verwondingen. Toen u zich op 30 oktober 2020 opnieuw ging aanmelden op uw werk, kreeg u te horen dat iemand anders uw functie had overgenomen en dat u niet meer werkzaam was bij KAR company. U zette uw activiteiten in het kader van het verzamelen van informatie over corruptie verder en speelde deze door aan R. M. (...). U probeerde onder de radar te blijven want u wist dat u in de gaten werd gehouden. U kende geen problemen tot 14 maart 2021. Die dag viel Assayish bij u thuis binnen op zoek naar u. U was op dat moment bij een vriend maar Assayesh doorzocht uw kamer en nam alles wat ze konden vinden van usb's, laptops, en informatie mee. Zo hebben ze ook informatie bemachtigd waaruit blijkt dat u de bron was die S. (...) informatie doorspeelde over de corruptie bij KAR, alsook over corruptie binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken. Nadat Assayesh uw woning verlaten had, liet uw familie u weten wat er was gebeurd en raadde u aan niet naar huis terug te keren. U dook twee dagen onder bij een vriend in Erbil en reisde vervolgens verder naar Dohuk waar u iemand zocht om u de grens met Turkije over te krijgen. Na drie dagen, nl. op 19 maart 2021, verliet u Irak richting Turkije. Toen u vernam dat Tavda press een kantoor heeft in België besliste u naar België door te reizen. U verzocht hier op 4 mei 2021 om internationale bescherming. Na uw aankomst hier zette u uw activiteiten bij Tavda press verder, dit tot op heden, en neemt u hier ook deel aan demonstraties tegen de corruptie binnen de Iraakse overheid, de schending van de mensenrechten, enz. Na uw vertrek zou Assayesh nog een paar keer bij uw ouders thuis zijn langs geweest, dit om uw vader onder druk te zetten uw activiteiten hier stop te zetten. Uw vader zou ook één keer zijn opgepakt en gedurende een paar uur zijn vastgehouden en ondervraagd. Toen uw vader u dit telefonisch liet weten zou hij zo kwaad op u zijn geworden dat hij alle contact heeft verbroken. U vernam verder dat S. S. (...), samen met vier anderen, in november/december 2021 tot 6 jaar gevangenisstraf werden veroordeeld onder het mom van 'gevaar voor de openbare veiligheid'. U vreest eveneens te worden gearresteerd en te worden vermoord ingeval van een terugkeer.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, een kopie van een voedselrantsoenkaart, een usb-stick met een link van het rapport dat werd gepubliceerd op 15 september 2020 betreffende de corruptie bij het Raparin-project, uw

deelname aan manifestaties en gesprekken met journalisten hier (zie CGVS1 p. 12) en een attest ter staving van uw werkzaamheden bij Tavda België. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde u via mail nog foto's door van u tijdens uw werkzaamheden bij KAR company alsook een aantal facebooklinks.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde Irak te hebben verlaten uit vrees voor uw leven en dit omwille van uw samenwerking met S. S. (...) – een journalist bij Tavda press die reeds eerder werd opgepakt en veroordeeld – bij het aanklaarten en openbaar maken van corruptie binnen het bedrijf waar u werkte en binnen de Koerdische regering in het algemeen. U werd opgepakt maar bij gebrek aan bewijzen terug vrijgelaten, doch kort voor uw vertrek vond een inval bij u thuis plaats en werden de bewijzen van uw samenwerking in beslag genomen. Na uw vertrek vielen de veiligheidsdiensten opnieuw bij u thuis binnen en zetten uw vader onder druk om u te overtuigen uw activiteiten – u bent tot op heden actief voor Tavda press en nam in België ook meermaals deel aan betogingen tegen de schending van de mensenrechten in de Koerdische regio in België – stop te zetten.

Dient evenwel te worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in Irak zou hebben gekend en uw beweerde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u geenszins in staat bleek op een éénduidige manier weer te geven op welke manier u informatie aangaande corruptie verkreeg, nochtans een kernelement binnen uw relaas, temeer het doorspelen van deze informatie en uw samenwerking met S. S. (...) in het bijzonder en met Tavda press in het algemeen, aan de basis zouden liggen van uw beweerde problemen.

Zo verklaarde u aanvankelijk dat u de informatie over corruptie verzamelde via de medewerkers binnen de ministeries. U verduidelijkte dat jullie dat soms zelf moesten onderzoeken maar dat de medewerkers soms zelf naar jullie toekwamen met de informatie (zie CGVS 1, p. 6). U om verduidelijking gevraagd, vervolgde u dat de informatie ofwel via berichten op sociale media naar jullie werd doorgestuurd of via andere personen aan jullie werd doorgegeven (zie CGVS 1, p. 7). U dan gevraagd hoe die mensen/medewerkers wisten dat ze bij u terecht konden met informatie over corruptie, antwoordde u naast de kwestie en wees u erop dat Tavda press meer dan 72 werknemers heeft en dat die mensen met de informatie naar u kwamen omdat ze wisten dat u een goed contact had met S. S. (...) (zie CGVS 1, p. 7). Uw verdere verklaringen konden geen bijkomende duidelijkheid brengen. Zo haalde u aan dat de personen die u de informatie gaven u niet persoonlijk kenden, want als u zou gekend zijn, dan zou u allang opgepakt zijn. U dan nógmaals gevraagd hoe het geweten was dat ze bij u terecht konden met hun informatie over corruptie, komt u niet verder dan op te merken dat u dat niet weet. U vervolgens nog maar eens om verduidelijking gevraagd, haalt u zonder meer aan dat het geweten was dat u voor Tavda press werkte. Hoe dit dan weer geweten was, kon u dan weer niet verduidelijken (zie CGVS 1, p. 7). U verklaarde even later dat informanten de informatie over corruptie doorstuurden naar de sociale media – facebookpagina – van Tavda press (zie CGVS 1, p. 7). U gevraagd waarom u er dan nog aan te pas kwam als de informatie rechtstreeks doorgegeven werd via de facebookpagina van Tavda press, haalde u aan dat sommige mensen bang waren om de informatie via sociale media door te sturen en het daarom aan u of andere mensen doorgaven, waarop jullie het op jullie beurt doorspeelden naar Tavda press (zie CGVS 1, p. 8). Als u op die manier informatie kreeg doorgespeeld, dan gebeurde dat via 'whatsapp' of via geheime middelen (zie CGVS 1, p. 8). Hiermee rekening houdende werd u dan nog maar eens gevraagd hoe die personen dan konden weten dat ze juist bij u terecht konden met hun informatie en hoe ze vervolgens aan uw (privé)gegevens, i.c. uw whatsapp-contactgegevens, kwamen. Ineens beweerde u dat sommigen in Koerdistan wisten dat u voor Tavda press werkte (zie CGVS 1, p. 8). Echter, in strijd hiermee liet u in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk optekenen dat niemand op de hoogte was van uw samenwerking en goede contacten met S. S. (...). Zelfs uw familie was daar niet op de hoogte, dit tot aan uw arrestatie (zie CGVS 2, p. 11 en 12). Nog in het kader van uw tweede onderhoud verklaarde

u, wanneer u werd gevraagd hoe u aan de informatie aangaande corruptie kwam, dat u dingen opving wanneer u zich in het openbaar begaf. U ging naar café's, de bazaar, ea. en hoorde daar dan toevallig burgers/ mbtenaren praten over wat er gaande was op hun werk. U gaf deze informatie door aan S. (...) en andere journalisten en zij gingen dan verder onderzoeken of het klopte. U had ook soms informatie over kleinere corruptiezaken, maar dat waren zaken waar algemeen over werd geschreven op sociale media en waar S. S. (...) dus ook zelf al van op de hoogte was. In tegenstelling tot wat u eerder liet optekenen, ontkende u in het kader van uw tweede gehoor uitdrukkelijk dat mensen persoonlijk/rechtstreeks informatie aan u doorspeelden (zie supra) (zie CGVS 2, p. 11). Bovenstaande bevindingen hypothekeerden uw waarachtigheid reeds in niet geringe mate.

Wat uw samenwerking met S. (...) betreft, stelde u dat u alle informatie die u verkreeg aan S. (...) overmaakte via whatsapp (zie CGVS1, p 9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u S. (...) begin 2019 – i.c. in januari 2019 – leerde kennen (zie CGVS1, p 8). Na een zestal maanden begon jullie samenwerking (zie CGVS 2, p 8), wat dus medio 2019 moet zijn geweest. Jullie samenwerking bleef voortduren tot S. (...) zijn arrestatie op 7 oktober 2020. I.c. werkten jullie dus ruim een jaar samen. Het mag dan ook wel ten zeerste verbazen dat u geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen van de communicatie die u in die periode met S. (...) zou onderhouden hebben (zie CGVS 1, p. 12). Ook dit komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Het geheel van voorgaande doen dan ook reeds ernstige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gezien reeds de nodige twijfels bestaan omtrent uw beweerde samenwerking met S. S. (...) in het bijzonder, en met Tavda press in het algemeen, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die u omwille hiervan zou gekend, en tot op heden zou kennen, duidelijk op de helling te staan.

De geloofwaardigheid van uw beweerde problemen wordt bijkomend onderuit gehaald gelet op volgende vaststellingen. U verklaarde dat u informatie aangaande corruptie bij het Raparin-project, waar ook u tewerkgesteld was, doorspeelde aan S. (...). U stelde een rapport samen, stuurde dit door naar S. (...) waarna hij hieromtrent op zijn beurt een artikel schreef dat op 15 september 2020 werd gepubliceerd. S. S. (...) zou vervolgens op 7 oktober 2020 zijn gearresteerd. Uzelf zou nog eens drie dagen later, i.c. op 10 oktober 2020, gearresteerd zijn en gedurende tien dagen zijn vastgehouden.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat de arrestatie van S. S. (...) niet wordt betwist. Dat ook u vervolgens, en omwille van uw samenwerking met S. (...) en het gepubliceerde rapport, zou zijn opgepakt, kan evenwel niet worden weerhouden. U toont dit immers op geen enkele manier aan middels enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs (zie infra), noch kunnen uw verklaringen hieromtrent overtuigen.

U verklaarde dat u door R. (...) werd ingelicht over de arrestatie van S. (...), dit op 7 oktober. R. (...) zou u toen ook meegedeeld hebben dat u voorzichtig moest zijn (zie CGVS 2, p. 16). Ondanks die uitdrukkelijke waarschuwing van R. (...) naar u toe, blijkt u hieromtrent niet verder te hebben gevraagd. U blijkt niet te hebben gevraagd naar de (mogelijke) redenen van S. (...) zijn arrestatie noch te hebben nagevraagd waarom u de waarschuwing kreeg voorzichtig te zijn (zie CGVS 2, p. 16).

Zelf zou u op 10 oktober 2020 zijn opgepakt, zo verklaarde u. Echter, omtrent deze arrestatie bleken uw verklaringen dan weer niet éénsluidend. Zo verklaarde u in het kader van uw eerste onderhoud dat u door leden van de Assayesh werd opgepakt op uw werk (zie CGVS 1, p. 18). Echter, in het kader van uw tweede onderhoud beweerde u ten stelligste niet te weten door welke specifieke dienst van het KDP u werd opgepakt. U verklaarde zelfs uitdrukkelijk niet te weten of u door de Assayesh werd opgepakt (zie CGVS 2, p. 17). Deze tegenspraak is niet ernstig.

Ook volgende is geenszins aannemelijk. U verklaarde voorts dat u, nadat ook u werd opgepakt, beseftte dat S. (...) en uw arrestatie verband hielden met het rapport dat op 15 september 2020 werd gepubliceerd. U vermoedde dat S. (...) tijdens zijn ondervragingen had toegegeven dat u met hem samenwerkte en iets had verteld over het feit dat u informatie over de corruptie bij het Raparin-project had doorspeeld. U ging er tevens van uit dat KAR company uw naam had doorgegeven aan de veiligheidsdiensten (zie CGVS 2, p. 18). Indien dit effectief het geval was, kan geenszins worden begrepen waarom u dan zomaar zou zijn vrijgelaten na tien dagen detentie. Uw stelling dat u nooit toegaf dat u samenwerkte met S. (...) en dat ze geen bewijzen hadden om hun verdenkingen hard te maken (zie CGVS 2, p. 18), kan in deze geenszins overtuigen. Immers, op 14 maart 2021 zouden ze bij u thuis zijn binnengevallen en daar de nodige bewijzen betreffende uw samenwerking met S. (...) en Tavda alsook uw betrokkenheid bij het doorgeven

van informatie omtrent de corruptie bij uw werkgever en binnen de Koerdische overheid hebben aangetroffen (zie CGVS 2, p. 23). Er kan ook logischerwijs verondersteld worden dat men, indien er op het moment van uw arrestatie reeds verdenkingen bestonden tegen u, al eerder bij u thuis zou zijn binnengevallen in hun zoektocht naar bewijzen die hun vermoedens omtrent uw betrokkenheid zouden kunnen staven in plaats van u zonder meer vrij te laten. U kan bovendien ook op geen enkele manier verduidelijken waarom of naar aanleiding waarvan de veiligheidsdiensten uiteindelijk op 14 maart 2021, i.c. ruim 5 maanden na uw vrijlating, alsnog besloten bij u binnen te vallen (zie CGVS 2, p. 18 en 21).

Ook het volgende houdt volstrekt geen steek in geval van een waarachtig relaas. U verklaarde dat u op het moment van uw arrestatie de leden van de veiligheidsdiensten hoorde zeggen dat ze de 'informant van Tavda press' hadden opgepakt. U verklaarde eveneens dat u gezien uw arrestatie en de arrestatie van S. (...) drie dagen eerder de link legde met het rapport dat op basis van de door u doorgespeelde informatie midden september 2020 werd gepubliceerd (zie CGVS 1, p. 18 en CGVS 2, p. 14). In het licht van uw verdere verklaringen dat u na tien dagen werd vrijgelaten omdat ze geen bewijzen hadden tegen u (zie supra) én rekening houdende met uw bewering dat de Assayesh normaal mensen die werden opgepakt en weer werden vrijgelaten in de gaten houdt (zie CGVS 2, p. 21), kan op geen enkele manier begrepen worden met welk nut u al het belastende bewijsmateriaal dat uw betrokkenheid bij en samenwerking met Tavda press en het aankaarten van corruptie, gewoonweg bij u thuis op uw kamer zou hebben bewaard waar het dan vervolgens op 14 maart 2021 probleemloos kon worden gevonden.

Evenmin kan begrepen worden dat u na uw vrijlating eind oktober 2020 gewoon terug naar uw werk ging – u vermoedde nochtans op het moment van uw arrestatie al dat S. (...) tijdens zijn detentie mogelijks verklaringen had afgelegd over jullie samenwerking alsook dat uw werkgever u er mogelijks van verdacht de bron te zijn die informatie over de corruptie bij het Raparin-rapport had doorgespeeld én uw naam aan de veiligheidsdiensten had overgemaakt (zie supra) – én bovendien uw werkzaamheden voor Tavda press hervatte en bleef verderzetten (zie CGVS 1, p. 5, CGVS 2, p. 3, 20 en 21). Immers, indien u op het moment van uw arrestatie al vermoedde dat uw werkgever uw naam had doorgegeven en u ervan verdacht informatie door te spelen aan S. (...) en Tavda press, kan niet worden ingezien waarom u zich na uw vrijlating opnieuw naar uw werk begaf. Uw redenering dat u dit deed om hen te proberen overtuigen dat u niet aan hen twijfelde (zie CGVS 2, p. 20), kan niet worden gevolgd temeer u eind september 2020 voor de onderzoekscommissie uitdrukkelijke verklaringen zou hebben afgelegd over de corruptie die u binnen KAR company had vastgesteld (zie CGVS 2, p. 20). U hierop gewezen en opgemerkt dat u aldus niet meer kon doen alsof, wees u erop dat verklaringen voor zo'n commissie anoniem zijn (zie CGVS 2, p. 20). Als u dan effectief anonieme verklaringen aflegde, kan dan weer niet worden ingezien op grond waarvan uw werkgever u er dan zou hebben van verdacht de informant te zijn en uw naam zou hebben doorgegeven aan de veiligheidsdiensten. U ook hierop gewezen, haalde u aan dat u op het project werkte en alles kon zien (zie CGVS 2, p. 20). Ook dit kan geenszins worden aangenomen daar u eerder ook verklaarde dat iedereen die weet heeft van de manier van werken kon zien dat het bij het project allemaal niet volgens de regels verliep. U hiermee geconfronteerd, bevestigde u dit gewoon (zie CGVS 2, p. 20).

Zoals reeds aangehaald kan het, ingeval van een waarachtig relaas, ook allesbehalve overtuigen dat u uw werkzaamheden voor Tavda press hervatte na uw vrijlating en nadat u werd ontslagen, zeker gezien u wist dat u in de gaten werd gehouden. U gevraagd naar uw activiteiten na uw vrijlating, verklaarde u dat u net als voordien informatie bleef verzamelen. U begaf zich net als vroeger naar openbare plaatsen, luisterde naar wat de mensen vertelden over corruptie en gaf dit dan door aan R. (...). U voegde er nog aan toe dat u het heel stiekem deed, in het geheim (zie CGVS 2, p. 21). Hoe u, wetende dat u in de gaten werd gehouden, stiekem naar openbare plaatsen kon gaan, is niet duidelijk. U kon dit ook zelf niet verduidelijken en verklaarde nietszeggend: 'Ik moest heel voorzichtig zijn, nog voorzichtiger dan vroeger, uit schrik voor arrestatie' (zie CGVS 2, p. 21). Als u effectief meende het risico te lopen opnieuw te worden gearresteerd, kan logischerwijs verondersteld worden dat u zich, zeker de eerste periode waarin u wist dat u in de gaten werd gehouden, gedeisd zou hebben gehouden in plaats van uw activiteiten zoals vroeger te hervatten. Dat u bovendien, gedurende die vijf maanden, en ondanks dat u, minstens een bepaalde periode, in de gaten werd gehouden, ook zonder problemen uw activiteiten zou hebben kunnen verderzetten, is evenmin aannemelijk. Zoals gezegd kon u ook niet verduidelijken of aangeven om welke reden men dan plots op 14 maart 2021 bij u thuis zou zijn binnengevallen (zie supra). Dat de inval bij u thuis dan bovendien nét gebeurde op een moment dat u niet thuis was, is ook wel heel toevallig (CGVS 1, p. 12 en CGVS 2, p. 21).

U zou, nadat de veiligheidsdiensten bij u thuis binnenvielen en alle belastende bewijsstukken in beslag namen, niet meer naar huis zijn teruggekeerd. U werd via uw familie ingelicht dat jullie huis in de gaten werd gehouden (zie CGVS 1, p. 16 en CGVS 2, p. 22). Het mag dan ook wel ten zeerste verbazen dat uw

broer u kwam ophalen bij uw vriend om u vervolgens naar Dohuk te brengen (zie CGVS 2, p. 22). In de wetenschap dat jullie woning in de gaten werd gehouden, kan, ingeval uw relaas de waarheid bevat, in alle redelijkheid verondersteld worden dat jullie niet het risico zouden hebben genomen dat de veiligheidsdiensten uw broer zouden volgen en u aldus zo op het spoor zouden kunnen komen.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt voorts verder aangetoond door uw ongerijmde verklaringen en gebrekkige kennis aangaande wat er zich na uw vertrek nog zou hebben afgespeeld. Zo verklaarde u dat uw vader, na uw vertrek uit Irak, werd opgeroepen of gearresteerd, en werd lastiggevalen en bedreigd om u onder druk te zetten met uw activiteiten in België te stoppen (zie CGVS 1, p. 14 en 15 en CGVS 2, p. 4). Uw vader zou heel boos zijn op u omwille hiervan en u heeft bijgevolg geen contact meer met hem. Ook met uw moeder en uw broers heeft u geen contact meer (zie CGVS 2, p. 4 ev). U zou dit alles vernomen hebben ergens in januari 2022, toen u een laatste keer contact had met uw vader (zie CGVS 1 p. 14 en 15). Het mag wel ten zeerste verbazen dat u deze feiten, die nochtans ook kernelementen betreffen van uw relaas, compleet onvermeld liet bij de DVZ. U werd nochtans pas op 31 maart 2021, een tweetal maanden nadat u van deze feiten zou zijn ingelicht door uw familie, geïnterviewd bij de DVZ. Dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van de meest recente feiten die uw beweerdde vrees voor vervolging zouden kunnen aantonen, is tekenend. U kon ook geenszins een aannemelijke uitleg aanbrengen om uw nalatigheid deze feiten te vermelden te verklaren. Zo haalde u aan dat u het wel wilde vertellen maar dat de tolk u toen meedeelde dat u enkel de hoofdlijnen mocht vertellen. U kon niet alles vertellen en het interview zou ook minder dan een half uurtje geduurd hebben, zo vervolgde u (zie CGVS 1, p. 15 en CGVS 2, p. 23). Deze loutere post factum verklaring kan geenszins overtuigen. Immers, reeds bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd hoe het interview bij de DVZ verlopen was. U stelde dat het goed verlopen was, dat u werd gevraagd naar de redenen waarom u niet terug kan naar Irak en dat u alles in grote lijnen vertelde. U bevestigde tevens dat uw verklaringen nadien in het Sorani werden voorgelezen en dat, met uitzondering van één datum, alles correct genoteerd stond (zie CGVS 1, p. 2). Indien u tijdens het interview bij de DVZ effectief, zoals u thans wil laten uitschijnen, niet de kans had alles te vertellen, en zeker wanneer u niet de mogelijkheid zou hebben gehad bepaalde hoofdelementen aan te brengen, kan logischerwijs verondersteld worden dat u dit zou hebben aangebracht wanneer u hiernaar werd gevraagd op het CGVS. Het mag overigens wel verbazen dat u zelf de feiten die uw familie na uw vertrek zou hebben meegemaakt niet als 'hoofdlijnen' beschouwt (zie supra). Bovendien werd u bij de DVZ op het einde van uw interview nog uitdrukkelijk gevraagd of u (i) nog andere problemen kende in Irak, (ii) naast wat u reeds vertelde, nog bijkomende problemen kende met uw overheid, burgers of van algemene aard én (iii) nog iets toe te voegen had (zie vragenlijst CGVS vragen 5, 7 en 8). Dat u aldus niet de kans zou hebben gehad om deze relevante feiten ook bij de DVZ aan te halen, kan geenszins worden aangenomen.

Blijkt bovendien dat u bij het CGVS amper enige kennis blijkt te hebben over de problemen die uw familie precies zou hebben gekend na uw vertrek. Zo blijkt u niet te weten sinds wanneer uw vader onder druk wordt gezet en blijkt u niet te weten of uw vader werd opgeroepen om zich te melden dan wel werd opgepakt. Evenmin blijkt u te kunnen preciseren hoeveel keer uw vader zo werd opgepakt/opgeroepen (zie CGVS 1 p. 14 en 15). Ook dit is geenszins ernstig ingeval van een waarachtig relaas. Zoals aangehaald betreft het hier immers één van de kernelementen van uw relaas die een aanwijzing kunnen vormen van uw actuele nood aan internationale bescherming. Er kan dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u hieromtrent duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen om een zo duidelijk mogelijk beeld te kunnen schetsen die de Commissaris-generaal toelaat uw vrees te beoordelen en in te schatten.

Tot slot, doch niet in het minst, kan nog worden gewezen op uw gebrekkige kennis aangaande het precieze lot van S. S. (...). Zo verklaarde u dat hij in november of december 2021 werd veroordeeld. Er zou hierna een beroep zijn ingediend maar de zitting wordt telkens uitgesteld (zie CGVS 2, p. 23 en 24). Dit blijkt geenszins te kloppen. Immers, uit beschikbare informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat S. S. (...) in februari 2021 tot 6 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld. Op 28 april 2021 werd de straf bevestigd door het Hof van Beroep in Erbil. Bij presidentieel decreet werd de straf vervolgens in februari 2022 met 60% verminderd. Dat u niet zou weten dat S. S. (...) reeds voor uw vertrek uit Irak werd veroordeeld noch wat de huidige stand van zaken is, is volstrekt onaannemelijk indien uw relaas de waarheid betreft en u beweert, omwille van uw band en samenwerking met S. (...), hetzelfde lot te zullen ondergaan. Zeker gezien uw verdere bewering tot op heden actief te zijn bij Tavda press kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u hieromtrent adequate verklaringen zou kunnen afleggen. Uw onwetendheid tast verder uw geloofwaardigheid aan.

In het licht van alle voorgaande bevindingen dient dan ook te worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en beweerdde vrees voor vervolging. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus

noch de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische

controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van

oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Bijgevolg kan u evenmin de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 §2 c) Vreemdelingenwet worden toegekend.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande bevindingen evenmin weerleggen.

Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en de kopie van de voedselrantsoenkaart hebben louter betrekking op uw persoonsgegevens en herkomst. Deze feiten worden vooralsnog niet betwist. De usb-stick met een link van het rapport dat werd gepubliceerd op 15 september 2020 betreffende de corruptie bij het Raparin-project, wijzigt ook niets. Dat er corruptie was/is bij dit project en dat hieromtrent een rapport werd gepubliceerd, staat vooralsnog niet ter discussie. Echter, dat u als werknemer van KAR company de informatie omtrent deze corruptie doorspeelde aan S. S. (...) en Tavda press en dat het rapport vervolgens op basis van deze door u doorspeelde informatie werd opgesteld, blijkt uit niets. U verklaarde overigens ook zelf uitdrukkelijk dat uw naam nergens wordt genoemd en dat uit niets blijkt dat u degene was die de informatie doorspeelde (zie CGVS 1, p. 11). Dat u hier deelnam aan manifestaties en gesprekken had met journalisten kan dan wel zijn, echter, u toont niet in concreto aan dat u omwille hiervan problemen zou kennen in Irak noch preciseerd of verduidelijkt u wat u dan precies zou moeten vrezen omwille hiervan ingeval van een terugkeer naar Irak. Zoals aangehaald kan geen geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die uw familie kende na uw vertrek omwille van uw activiteiten hier (zie supra). Dat überhaupt iemand in Irak op de hoogte zou zijn van de activiteiten die u hier zou hebben, is niet aangetoond.

Dat u werkzaam was bij KAR company, wat kan blijken uit de foto's die u via mail overmaakte, volstaat ook niet om uw vrees te ondersteunen. Immers, uit deze foto's kan op geen enkele manier worden afgeleid dat u informatie over corruptie doorspeelde en omwille hiervan vervolgens problemen kende in Irak.

Aan het document van Tavda Press kan voorts geen bewijswaarde worden toegekend. Zoals hierboven duidelijk werd aangetoond kon u niet overtuigen wat betreft uw samenwerking met S. S. (...) en Tavda Press (zie supra). Blijkt bovendien dat het voorgelegde document een loutere kleurenprint betreft die niet eens ondertekend werd noch van een officiële stempel is voorzien. De authenticiteit van dit document kan dan ook op geen enkele manier worden nagegaan temeer dit door éénieder kan zijn opgemaakt. Blijkt bovendien dat het document ook informatie bevat die niet strookt met uw eigen verklaringen. Zo vermeldt het attest dat u sinds 2019 voor Tavda press werkt, in het begin als 'schrijver'. Echter, u tijdens het onderhoud uitdrukkelijk gevraagd of u ooit hetzij onder uw eigen naam, dan wel onder een pseudoniem artikelen heeft geschreven die werden gepubliceerd, stelde u van niet (zie CGVS1, p. 9).

De Facebooklinks die u na het gehoor nog doorstuurde, kunnen evenmin een ander licht werpen op voorgaande, daar hieruit evenmin een persoonlijk risico kan blijken. Het opzet waarmee deze berichten op Facebook zouden zijn geplaatst kan bovendien ook niet worden nagegaan.

Volledigheidshalve dient nog volgende te worden aangestipt. Zoals u in een schrijven, d.d. 3 oktober 2022, werd meegedeeld werd er ingebroken in de auto van de medewerker van het CGVS waarbij de laptop en tevens een kopie van de notities van één van uw persoonlijke onderhouden werden gestolen. Ook uw raadvrouw werd hiervan op de hoogte gebracht, dit op 18 oktober 2022. Er zijn evenwel geen indicaties dat de kopie van de notities van uw persoonlijk onderhoud effectief werd ingekeken of verspreid. Ook al wordt de diefstal van de notities van uw persoonlijk onderhoud ten zeerste betreurd, dit wijzigt evenwel niets aan bovenstaande beoordeling aangaande uw situatie in Irak en heeft dit geen impact op uw vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”* (verzoeker doelt allicht op het zorgvuldigheidsbeginsel). Hij maakt tevens gewag van een appreciatiefout.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met het citeren uit een aantal van de door hem aangevoerde wetsartikelen en het voeren van een algemene theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de *“administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid”*.

Vervolgens stelt verzoeker te vrezen dat hij bij terugkeer naar Irak gemarteld, aangehouden en gedood zal worden *“door de KDP-overheden en door Assayesh”* omwille van zijn medewerking met Tavda Press en S. S., omdat hij de bevelen van Assayesh niet heeft opgevolgd en omdat hij het land illegaal verliet en asiel aanvraag in België.

Verzoeker meent in hoofdorde dat hij als vluchteling moet worden erkend. Hij betwist de motivering in de bestreden beslissing en tracht als volgt punt per punt de argumenten van de bestreden beslissing te weerleggen en te bewijzen dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend:

“a. Wat betreft verzoekers rol als informant

Verwerende partij verwijt aan verzoeker niet op een éénduidige manier weer te geven hoe verzoeker informatie aangaande corruptie verzamelde, hoe hij dit informatie aan S. S. (...) doorspeelde en hoe zijn samenwerking met hem en met Tavda Press gebeurde.

Verzoeker kan deze conclusie niet volgen en heeft duidelijke verklaringen afgelegd over zijn rol als informant.

Het doorspelen van informatie over corruptie, en het werk van journalist in het algemeen, kan volgens verschillende manieren :

- Mensen kunnen rechtstreeks informatie sturen naar mensen waarvan ze weten dat de journalist/informant/werkgever zijn bij Tavdapress;*
- Mensen kunnen rechtstreeks informatie sturen naar de sociaal médias van Tavdapress;*
- De journalisten, informanten, werkgevers kunnen zelf informatie verzamelen en deze confronteren om tot de conclusie van corruptie te leiden;*

Er waren vervolgens verschillende middelen om informatie te verzamelen. Wat verzoeker het meeste deed was zelf informatie verzamelen, zeken binnen zijn bedrijf, en ze dan verder sturen naar S. S. (...).

Verzoeker kan geen bewijs neerleggen van zijn correspondentie met S. S. (...) omdat dit allemaal via whatsapp gebeurde en omdat hij zijn telefoon kwijt is geraakt.

Verzoeker heeft consistente en gedetailleerde verklaringen afgelegd over zijn samenwerking en de "vaagheid" van enkele van zijn verklaringen kan de geloofwaardigheid van zijn hele relaas niet betwisten.

b. Wat betreft de arrestatie van verzoeker

Verzoeker werd gearresteerd na S. S. (...). Hij heeft sinds de arrestatie van S. S. (...) geen contact meer met hem meer gehad en alles wat er dus vervolgens met S. S. (...) is gebeurd sinds zijn arrestatie zijn elementen die verzoeker elementen die hij veronderstelt of heeft gehoord.

Hij weet niet concreet wat er met S. S. (...) is gebeurd tijdens en sinds zijn arrestatie, aangezien hij nooit rechtstreeks contact met hem meer heeft gehad. Alle door hem verstrekte informatie is speculatie of iets wat hij heeft gehoord en moet dus worden onderzocht in het licht van de aard ervan, dat wil zeggen zonder dat verzoeker zich op zekerheid beroept.

Verwerende partij verwijt aan verzoeker geen verdere vragen te hebben gesteld aan R. (...). Het is zo dat verzoeker weet dat mensenrechtenactivisten in Iraq vaak gearresteerd worden, en ondervraagd worden. Het was niet de eerste keer voor S. S. (...), noch de eerste keer dat verzoeker rustig moest blijven, dit gebeurde vaak.

Verzoeker weet niet met zekerheid wie hem gearresteerd heeft maar de agenten droegen het uniform van Assayesh en verzoeker denkt vervolgens dat zij hem hebben gearresteerd. Ze hebben zich nooit voorgesteld.

Verwerende partij verwijt daarna aan verzoeker niet met duidelijkheid te weten waarom hij gearresteerd werd en waarom hij werd vrijgelaten. Zoals verzoeker het heeft gezegd, vermoedt verzoeker dat zijn arrestatie te maken heeft met het rapport van 15 september 2020. Verzoekers verklaringen – die alles negeerde – waren vervolgens voldoende om hem vrij te laten. Wat S. S. (...) gezegd heeft of niet, welke informatie de bewakers en ondervragers hadden of niet, kan verzoeker niet weten en kan hij maar vermoeden. Hij heeft zich ook telkens met veel voorzichtigheid uitgesproken en nooit iets met zekerheid verklaard.

Verzoeker kan ook niet uitleggen waarom Assayesh maanden later bij hem zijn komen zoeken, het is zo dat de onderzoek van S. S. (...) werd voortgezet en dat hij vermoed dat gedurende de onderzoek, verschillende elementen naar voor zijn gekomen die hem aanduidde en die nadien een binnenvall bij verzoekers huis hebben gerechtvaardigd. Verzoeker was niet de enige informant die met S. S. (...) werkte en er waren andere informanten in de gaten van Assayesh. Hij was "maar" één tussen anderen.

Des te meer, zelfs als verzoeker erg bang was voor zijn leven en zijn integriteit, bleef hij zich verzetten tegen de manier waarop de regering werd geleid en wilde de corruptie aan de kaak stellen. Hoewel hij bang was, overstemde deze angst op dat moment niet zijn overtuigingen. Doorgaan met werken en informatie verzamelen, niet alles wegdoen wat hij had, was voor hem het bewijs dat hij zich nog steeds verzette en vocht voor zijn ideeën.

Verzoeker was voorzichtiger dan voordien maar besloot om terug te werken. Zou hij dit niet gedaan hebben zou het zeer verdacht zijn, aangezien hij in de gaten werd gehouden.

c. Wat betreft wat er na het vertrek van verzoeker is gebeurd

Verwerende partij is van oordeel dat verzoekers verklaringen over wat er na zijn vertrek is gebeurd ongeloofwaardig zijn.

Verwerende partij verwijst eerst naar het feit dat verzoeker belangrijke elementen niet vermeldde bij het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken. Zoals verzoeker het heeft uitgelegd, werd hem gevraagd bij Dienst Vreemdelingenzaken om zeer kort en bondig te zijn. Des te meer werd de vraag gesteld over de evenementen die tot zijn vertrek hebben geleid :

(...)

Wat er na zijn vertrek is gebeurd kan niet geleid hebben tot zijn vertrek.

Men kan aan verzoeker niet verwijten niet gedetailleerd en uitputtend te zijn in zijn antwoord wanneer de vraag zo ruim en open is, en wanneer men hem specifiek vraagt om "kort" te zijn.

Verzoeker heeft geen contact meer met zijn familie en kan vervolgens geen precieze zicht geven van wat ze hebben meegemaakt na zijn vlucht. Zoals uitgelegd werd zijn vader boos en beëindigde hun relatie. Ook met zijn broers en zussen heeft verzoeker geen contact meer.

d. Wat betreft de documenten die neergelegd werden

Verzoekende partij heeft de nodige inspanningen geleverd om zijn asielaanvraag te staven met documenten :

- Zijn persoonsgegevens worden bewezen door zijn ID-kaart, zijn nationaliteitsbewijs en zijn voedselrantsoenkaart;

- Zijn tewerkstelling bij KAR company wordt aangetoond;
 - Het rapport dat gepubliceerd werd over corruptie binnen KAR company word neergelegd;
 - Dat verzoeker aan manifestaties deelnam en gesprekken had met journalisten wordt niet betwist;
- Het enige document waaraan verwerende partij geen bewijswaarde toekent is het document afgeleverd door Tavda Press. Verwerende partij verwijst naar het feit dat dit een "loutere kleurenprint" betreft die niet eens ondertekend is, noch bestempeld.

Verzoeker heeft opnieuw, via zijn raadsman (stuk 3) contact opgenomen met TAVDA PRESS.

Op 26/12/2022 antwoordde de TAVDA PRESS TEAM het volgende (stuk 4) :

"(...)"

Zo bevestigt de TAVDA PRESS TEAM dat verzoeker in Irak samenwerkte met Tavda Press en dat het nog steeds het geval is. Een nieuw document werd opgemaakt, en ondertekend en een kopie van de identiteitskaart van Meneer R. M. M. (...) werd doorgestuurd (stuk 5).

Verzoekers tewerkstelling bij TAVDA PRESS en zijn samenwerking in dit verband met S. S. (...) wordt op een voldoende wijze aangetoond.

e. Wat betreft de inbraak in de auto van een medewerker van het CGVS

Verwerende partij heeft verzoeker geïnformeerd dat de laptop van een medewerker van het CGVS en een kopie van de notities van het persoonlijk onderzoek van verzoeker gestolen werden.

Zelfs indien verwerende partij meent dat er geen bewijs is dat de kopie van de notities van verzoeker werd gelezen of gedeeld, zou het risico dat dit gebeurt zeer schadelijk zijn voor verzoeker, aangezien hij het optreden van de autoriteiten in zijn land van herkomst krachtig, uitdrukkelijk en gedetailleerd aan de kaak stelt, ongeacht of verwerende partij zijn relaas geloofwaardig acht.

Hoe dan ook, of zijn problemen met S. S. (...) nu geloofwaardig worden geacht of niet, het enkele feit dat zijn verklaringen in handen van de Iraakse autoriteiten zouden kunnen komen, schept een risico van vervolging voor hem en hij zou de vluchtelingenstatus moeten krijgen."

Verzoeker besluit dat hij in de eerste plaats als vluchteling moet worden erkend op grond van zijn politieke overtuiging (oppositie tegen Assayesh en Kurdische overheid) en op grond van het feit dat hij behoort tot de sociale groep van journalisten/informanten/mensenrechtenactivist en haalt algemene informatie aan waaruit zou blijken dat er in Koerdistan repressie heerst tegen personen die de corruptie van hun regering aan de kaak stellen en dat de risico's op vervolging reëel en groot zijn voor deze groep mensen in Irak.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Hij verwijt de adjunct-commissaris een zeer gebrekkige analyse te hebben gemaakt van de algemene veiligheidssituatie in de provincie KAR, waar hij vandaan komt, en meent dat hij beschikt over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan (en dat hij een bijzonder profiel heeft) die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in deze regio's. Ter staving daarvan citeert hij uit objectieve informatie en stelt hij dat uit algemene bronnen vermeld door de adjunct-commissaris blijkt dat de situatie in Erbil zeer verontrustend is en dat deze provincie bijzonder onderhevig is aan geweld tegen burgers. De door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gebruikte bronnen moeten volgens hem bijgevolg met de grootste omzichtigheid worden geanalyseerd, aangezien de veiligheidssituatie in het land niet met zekerheid kan worden beoordeeld.

Verzoeker besluit dat hem subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient te worden toegekend of dat de bestreden beslissing althans dient te worden vernietigd omdat het CGVS onvoldoende onderzoeksmaatregelen heeft getroffen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Irak.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden een bericht van verzoekers raadvrouw naar Tavda Press van 21 december 2022 (stuk 3), een bericht van Tavda Press Team van 26 december 2022 (stuk 4), een "Letter of Support" van R. M., de co-founder van Tavda Press, van 26 december 2022 (stuk 5) en verzoeken om het administratief dossier van verzoeker te krijgen (stuk 6) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij haar nota houdende "Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" voegt verwerende partij de "Factsheet Irak" van OSAR van oktober 2021.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die hij in Irak zou hebben gekend en zijn beweerde vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst nu (i) hij geenszins in staat bleek op een éénduidige manier weer te geven op welke manier hij informatie over corruptie verkreeg, (ii) hij geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen van de communicatie die hij in die periode met S. zou onderhouden hebben, (iii) hij werd ingelicht over de arrestatie van S., maar hierover niet verder heeft gevraagd, (iv) zijn verklaringen over zijn arrestatie op 10 oktober 2020 niet eensluidend zijn, (v) er niet kan worden begrepen waarom hij zomaar zou zijn vrijgelaten na tien dagen detentie en hij bovendien niet kan verduidelijken waarom of naar aanleiding waarvan de veiligheidsdiensten uiteindelijk ruim vijf maanden na zijn vrijlating alsnog besloten bij hem binnen te vallen, (vi) er op geen enkele manier begrepen kan worden met welk nut hij al het belastende bewijsmateriaal dat zijn betrokkenheid bij en samenwerking met Tavda press en het aanklaarten van corruptie gewoonweg bij hem thuis op zijn kamer zou hebben bewaard, waar het dan op 14 maart 2021 probleemloos kon worden gevonden, (vii) evenmin kan begrepen worden dat hij na zijn vrijlating eind oktober 2020 gewoon terug naar zijn werk ging, (viii) het allesbehalve kan overtuigen dat hij zijn werkzaamheden voor Tavda press hervatte na zijn vrijlating en nadat hij werd ontslagen en het evenmin aannemelijk is dat hij gedurende vijf maanden zonder problemen zijn activiteiten zou hebben kunnen verderzetten, (ix) het ten zeerste mag verbazen dat zijn broer hem kwam ophalen bij zijn vriend om hem vervolgens naar Dohuk te brengen, (x) de ongeloofwaardigheid van zijn relaas verder wordt aangetoond door zijn ongerijmde verklaringen en gebrekkige kennis over wat er zich na zijn vertrek nog zou hebben afgespeeld en (xi) zijn onwetendheid over het precieze lot van S. S. zijn geloofwaardigheid verder aantast, omdat (B) er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en er evenmin elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en omdat (C) de door hem voorgelegde documenten deze bevindingen niet kunnen weerleggen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker stelt bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Irak, te vrezen dat hij zal worden gemarteld, aangehouden en gedood “door de KDP-overheden en door Assayesh” omwille van zijn medewerking met Tavda Press en de gearresteerde journalist S. S., omdat hij de bevelen van Assayesh niet heeft opgevolgd en omdat hij het land illegaal verliet en in België een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat verzoeker geenszins in staat bleek om op een eenduidige manier weer te geven op welke manier hij informatie over corruptie verkreeg. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Zo verklaarde u aanvankelijk dat u de informatie over corruptie verzamelde via de medewerkers binnen de ministeries. U verduidelijkte dat jullie dat soms zelf moesten onderzoeken maar dat de medewerkers soms zelf naar jullie toekwamen met de informatie (zie CGVS 1, p. 6). U om verduidelijking gevraagd, vervolgde u dat de informatie ofwel via berichten op sociale media naar jullie werd doorgestuurd of via andere personen aan jullie werd doorgegeven (zie CGVS 1, p. 7). U dan gevraagd hoe die mensen/medewerkers wisten dat ze bij u terecht konden met informatie over corruptie, antwoordde u naast de kwestie en wees u erop dat Tavda press meer dan 72 werknemers heeft en dat die mensen met de informatie naar u kwamen omdat ze wisten dat u een goed contact had met S. S. (...) (zie CGVS 1, p. 7). Uw verdere verklaringen konden geen bijkomende duidelijkheid brengen. Zo haalde u aan dat de personen die u de informatie gaven u niet persoonlijk kenden, want als u zou gekend zijn, dan zou u allang opgepakt zijn. U dan nógmaals gevraagd hoe het geweten was dat ze bij u terecht konden met hun informatie over corruptie, komt u niet verder dan op te merken dat u dat niet weet. U vervolgens nog maar eens om verduidelijking gevraagd, haalt u zonder meer aan dat het geweten was dat u voor Tavda press werkte. Hoe dit dan weer geweten was, kon u dan weer niet verduidelijken (zie CGVS 1, p. 7). U verklaarde even later dat informanten de informatie over corruptie doorstuurden naar de sociale media – facebookpagina – van Tavda press (zie CGVS 1, p. 7). U gevraagd waarom u er dan nog aan te pas kwam als de informatie rechtstreeks doorgegeven werd via de facebookpagina van Tavda press, haalde u aan dat sommige mensen bang waren om de informatie via sociale media door te sturen en het daarom aan u of andere mensen doorgaven, waarop jullie het op jullie beurt doorspeelden naar Tavda press (zie CGVS 1, p. 8). Als u op die manier informatie kreeg doorspeeld, dan gebeurde dat via ‘whatsapp’ of via geheime middelen (zie CGVS 1, p. 8). Hiermee rekening houdende werd u dan nog maar eens gevraagd hoe die personen dan konden weten dat ze juist bij u terecht konden met hun informatie en hoe ze vervolgens aan uw (privé)gegevens, i.c. uw whatsapp-contactgegevens, kwamen. Ineens beweerde u dat sommigen in Koerdistan wisten dat u voor Tavda press werkte (zie CGVS 1, p. 8). Echter, in strijd hiermee liet u in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk optekenen dat niemand op de hoogte was van uw samenwerking en goede contacten met S. S. (...). Zelfs uw familie was daar niet op de hoogte, dit tot aan uw arrestatie (zie CGVS 2, p. 11 en 12). Nog in het kader van uw tweede onderhoud verklaarde u, wanneer u werd gevraagd hoe u aan de informatie aangaande corruptie kwam, dat u dingen opving wanneer u zich in het openbaar begaf. U ging naar café’s, de bazaar, ea. en hoorde daar dan toevallig burgers/mbtenaren praten over wat er gaande was op hun werk. U gaf deze informatie door aan S. (...) en andere journalisten en zij gingen dan verder onderzoeken of het klopte. U had ook soms informatie over kleinere corruptiezaken, maar dat waren zaken waar algemeen over werd geschreven op sociale media en waar S. S. (...) dus ook zelf al van op de hoogte was. In tegenstelling tot wat u eerder liet optekenen, ontkende u in het kader van uw tweede gehoor uitdrukkelijk dat mensen persoonlijk/rechtstreeks informatie aan u doorspeelden (zie supra) (zie CGVS 2, p. 11). Bovenstaande bevindingen hypothekeren uw waarachtigheid reeds in niet geringe mate.”

Verzoeker volgt deze argumentatie niet en meent duidelijke verklaringen te hebben afgelegd over zijn rol als informant. Hij stelt dat het doorspelen van informatie over corruptie, en het werk van journalist in het algemeen, volgens verschillende manieren kan en dat informatie verzamelen en deze dan verder sturen naar S. S. is wat hij het meeste deed. Met dit summiere betoog weerlegt verzoeker de hierboven aangehaalde vaststelling dat hij niet op een eenduidige manier kon weergeven hoe hij informatie over corruptie verkreeg echter niet. Zoals blijkt uit de aangehaalde motieven, legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure tegenstrijdige verklaringen af over (i) of het geweten was dat hij bij Tavda press werkte en een goed contact had met S. S. en over (ii) of mensen persoonlijk of rechtstreeks informatie aan hem doorspeelden. Met dit summiere betoog in zijn verzoekschrift klaart verzoeker deze tegenstrijdigheden niet uit.

Daarnaast wijst de adjunct-commissaris er op goede gronden op dat verzoeker geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen van de communicatie die hij met S. zou onderhouden hebben in de periode van medio 2019 tot de arrestatie van S. en dat dit zijn geloofwaardigheid niet ten goede komt. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift aan dat dit komt omdat dit allemaal via *Whatsapp* gebeurde en omdat hij zijn telefoon kwijt is geraakt, doch hij beperkt zich wat dit betreft tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs.

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij meent dat hij consistente en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn samenwerking en dat de vaagheid van enkele van zijn verklaringen de geloofwaardigheid van zijn hele relaas niet kan betwisten. Hoe dan ook dient er op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Gelet op het voorgaande kon de adjunct-commissaris op goede gronden stellen dat er reeds ernstige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en dat, gezien reeds de nodige twijfels bestaan omtrent verzoekers beweerde samenwerking met S. S. in het bijzonder, en met Tavda press in het algemeen, logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die verzoeker omwille hiervan zou hebben gekend, en tot op heden zou kennen, duidelijk op de helling komt te staan. Het is echter het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen en beweerde vrees. De adjunct-commissaris haalt daarbij in de bestreden beslissing nog verschillende vaststellingen aan die bijkomend verzoekers geloofwaardigheid onderuit halen.

Zo wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing tevens op het volgende:

“U verklaarde dat u door R. (...) werd ingelicht over de arrestatie van S. (...), dit op 7 oktober. R. (...) zou u toen ook meegedeeld hebben dat u voorzichtig moest zijn (zie CGVS 2, p. 16). Ondanks die uitdrukkelijke waarschuwing van R. (...) naar u toe, blijkt u hieromtrent niet verder te hebben gevraagd. U blijkt niet te hebben gevraagd naar de (mogelijke) reden van S. (...) zijn arrestatie noch te hebben nagevraagd waarom u de waarschuwing kreeg voorzichtig te zijn (zie CGVS 2, p. 16).”

Door in zijn verzoekschrift te stellen dat hij niet concreet weet wat er met S. S. is gebeurd tijdens en sinds zijn arrestatie aangezien hij nooit rechtstreeks contact met hem meer heeft gehad, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen dat hij aan R. niet verder heeft gevraagd naar de (mogelijke) reden voor de arrestatie van S. en van de waarschuwing die hij van R. kreeg om voorzichtig te zijn. Waar verzoeker nog uitlegt dat hij weet dat mensenrechtenactivisten in Irak vaak gearresteerd en ondervraagd worden en dat het vaak gebeurde dat S. S. gearresteerd werd en dat hij rustig moest blijven, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die geen steun vindt in zijn verklaringen in de loop van de administratieve procedure, waaruit blijkt dat hij op geen enkel ogenblik gewag maakte van eerdere waarschuwingen aan zijn adres. Hoe dan ook verklaart dit nog niet waarom verzoeker niet verder informeerde naar de reden van de arrestatie van S. S. en naar de waarschuwing die hij kreeg.

Daarbij komt dat verzoeker over zijn eigen arrestatie op 10 oktober 2020 geen eensluidende verklaringen aflegde:

“Zo verklaarde u in het kader van uw eerste onderhoud dat u door leden van de Assayesh werd opgepakt op uw werk (zie CGVS 1, p. 18). Echter, in het kader van uw tweede onderhoud beweerde u ten stelligste niet te weten door welke specifieke dienst van het KDP u werd opgepakt. U verklaarde zelfs uitdrukkelijk niet te weten of u door de Assayesh werd opgepakt (zie CGVS 2, p. 17). Deze tegenspraak is niet ernstig.”

Verzoeker laat gelden dat hij niet met zekerheid weet wie hem gearresteerd heeft maar dat de agenten het uniform van Assayesh droegen en dat hij daarom denkt dat zij hem hebben gearresteerd, maar dat ze zich nooit hebben voorgesteld. Een dergelijk betoog, dat het midden houdt tussen de twee eerder afgelegde tegenstrijdige verklaringen en aldus een derde tegenstrijdige verklaring vormt, is niet ernstig en vermag uiteraard de aangehaalde tegenstrijdigheden niet op te heffen.

Daarbij komt nog het volgende:

“U verklaarde voorts dat u, nadat ook u werd opgepakt, besepte dat S. (...) en uw arrestatie verband hielden met het rapport dat op 15 september 2020 werd gepubliceerd. U vermoedde dat S. (...) tijdens zijn ondervragingen had toegegeven dat u met hem samenwerkte en iets had verteld over het feit dat u informatie over de corruptie bij het Raparin-project had doorgespeeld. U ging er tevens van uit dat KAR company uw naam had doorgegeven aan de veiligheidsdiensten (zie CGVS 2, p. 18). Indien dit effectief het geval was, kan geenszins worden begrepen waarom u dan zomaar zou zijn vrijgelaten na tien dagen detentie. Uw stelling dat u nooit toegaf dat u samenwerkte met S. (...) en dat ze geen bewijzen hadden om hun verdenkingen hard te maken (zie CGVS 2, p. 18), kan in deze geenszins overtuigen. Immers, op 14 maart 2021 zouden ze bij u thuis zijn binnengevallen en daar de nodige bewijzen betreffende uw samenwerking met S. (...) en Tavda alsook uw betrokkenheid bij het doorgeven van informatie omtrent de corruptie bij uw werkgever en binnen de Koerdische overheid hebben aangetroffen (zie CGVS 2, p. 23). Er kan ook logischerwijs verondersteld worden dat men, indien er op het moment van uw arrestatie reeds verdenkingen bestonden tegen u, al eerder bij u thuis zou zijn binnengevallen in hun zoektocht naar

bewijzen die hun vermoedens omtrent uw betrokkenheid zouden kunnen staven in plaats van u zonder meer vrij te laten. U kan bovendien ook op geen enkele manier verduidelijken waarom of naar aanleiding waarvan de veiligheidsdiensten uiteindelijk op 14 maart 2021, i.c. ruim 5 maanden na uw vrijlating, alsnog besloten bij u binnen te vallen (zie CGVS 2, p. 18 en 21)."

Door in zijn verzoekschrift louter te herhalen dat hij vermoedt dat zijn arrestatie te maken heeft met het rapport van 15 september 2020 en te stellen dat zijn verklaringen voldoende waren om hem vrij te laten, verklaart verzoeker niet waarom niet eerder bij hem thuis werd binnengevallen om bewijzen te zoeken van zijn samenwerking met S. en Tavda press en van zijn betrokkenheid bij het doorgeven van informatie over de corruptie bij zijn werkgever en binnen de Koerdische overheid, indien men hem daarvan verdacht, maar geen bewijzen had om die verdenkingen hard te maken. Voorts beaamt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij niet kan uitleggen waarom Assayesh pas maanden later bij hem zijn komen zoeken, zodat de pertinente vaststelling daarover in de bestreden beslissing overeind blijft. De suggesties en vermoedens die verzoeker nog (*post factum*) uit, vermogen geen ander licht te werpen op de aangehaalde vaststellingen en overwegingen. Waar hij erop wijst dat hij niet de enige informant was die met S. S. werkte en dat Assayesh ook andere informanten in de gaten hield, beperkt hij zich wederom tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die niet in overeenstemming lijkt met zijn verklaring dat zijn arrestatie verband hield met een rapport dat op 15 september 2020 werd gepubliceerd over corruptie binnen de firma waarvoor hij werkte en waarover hij informatie had doorgespeeld.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Ook het volgende houdt volstrekt geen steek ingeval van een waarachtig relaas. U verklaarde dat u op het moment van uw arrestatie de leden van de veiligheidsdiensten hoorde zeggen dat ze de 'informant van Tavda press' hadden opgepakt. U verklaarde eveneens dat u gezien uw arrestatie en de arrestatie van S. (...) drie dagen eerder de link legde met het rapport dat op basis van de door u doorgespeelde informatie midden september 2020 werd gepubliceerd (zie CGVS 1, p. 18 en CGVS 2, p. 14). In het licht van uw verdere verklaringen dat u na tien dagen werd vrijgelaten omdat ze geen bewijzen hadden tegen u (zie supra) én rekening houdende met uw bewering dat de Assayesh normaal mensen die werden opgepakt en weer werden vrijgelaten in de gaten houdt (zie CGVS 2, p. 21), kan op geen enkele manier begrepen worden met welk nut u al het belastende bewijsmateriaal dat uw betrokkenheid bij en samenwerking met Tavda press en het aankaarten van corruptie, gewoonweg bij u thuis op uw kamer zou hebben bewaard waar het dan vervolgens op 14 maart 2021 probleemloos kon worden gevonden."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gemotiveerd:

"Evenmin kan begrepen worden dat u na uw vrijlating eind oktober 2020 gewoon terug naar uw werk ging – u vermoedde nochtans op het moment van uw arrestatie al dat S. (...) tijdens zijn detentie mogelijks verklaringen had afgelegd over jullie samenwerking alsook dat uw werkgever u er mogelijks van verdacht de bron te zijn die informatie over de corruptie bij het Raparin-rapport had doorgespeeld én uw naam aan de veiligheidsdiensten had overgemaakt (zie supra) – én bovendien uw werkzaamheden voor Tavda press hervatte en bleef verderzetten (zie CGVS 1, p. 5, CGVS 2, p. 3, 20 en 21). Immers, indien u op het moment van uw arrestatie al vermoedde dat uw werkgever uw naam had doorgegeven en u ervan verdacht informatie door te spelen aan S. (...) en Tavda press, kan niet worden ingezien waarom u zich na uw vrijlating opnieuw naar uw werk begaf. Uw redenering dat u dit deed om hen te proberen overtuigen dat u niet aan hen twijfelde (zie CGVS 2, p. 20), kan niet worden gevolgd temeer u eind september 2020 voor de onderzoekscommissie uitdrukkelijke verklaringen zou hebben afgelegd over de corruptie die u binnen KAR company had vastgesteld (zie CGVS 2, p. 20). U hierop gewezen en opgemerkt dat u aldus niet meer kon doen alsof, wees u erop dat verklaringen voor zo'n commissie anoniem zijn (zie CGVS 2, p. 20). Als u dan effectief anonieme verklaringen aflegde, kan dan weer niet worden ingezien op grond waarvan uw werkgever u er dan zou hebben van verdacht de informant te zijn en uw naam zou hebben doorgegeven aan de veiligheidsdiensten. U ook hierop gewezen, haalde u aan dat u op het project werkte en alles kon zien (zie CGVS 2, p. 20). Ook dit kan geenszins worden aangenomen daar u eerder ook verklaarde dat iedereen die weet heeft van de manier van werken kon zien dat het bij het project allemaal niet volgens de regels verliep. U hiermee geconfronteerd, bevestigde u dit gewoon (zie CGVS 2, p. 20). Zoals reeds aangehaald kan het, ingeval van een waarachtig relaas, ook allesbehalve overtuigen dat u uw werkzaamheden voor Tavda press hervatte na uw vrijlating en nadat u werd ontslagen, zeker gezien u wist dat u in de gaten werd gehouden. U gevraagd naar uw activiteiten na uw vrijlating, verklaarde u dat

u net als voordien informatie bleef verzamelen. U begaf zich net als vroeger naar openbare plaatsen, luisterde naar wat de mensen vertelden over corruptie en gaf dit dan door aan R. (...). U voegde er nog aan toe dat u het heel stiekem deed, in het geheim (zie CGVS 2, p. 21). Hoe u, wetende dat u in de gaten werd gehouden, stiekem naar openbare plaatsen kon gaan, is niet duidelijk. U kon dit ook zelf niet verduidelijken en verklaarde nietszeggend: 'Ik moest heel voorzichtig zijn, nog voorzichtiger dan vroeger, uit schrik voor arrestatie' (zie CGVS 2, p. 21). Als u effectief meende het risico te lopen opnieuw te worden gearresteerd, kan logischerwijs verondersteld worden dat u zich, zeker de eerste periode waarin u wist dat u in de gaten werd gehouden, gedeisd zou hebben gehouden in plaats van uw activiteiten zoals vroeger te hervatten. Dat u bovendien, gedurende die vijf maanden, en ondanks dat u, minstens een bepaalde periode, in de gaten werd gehouden, ook zonder problemen uw activiteiten zou hebben kunnen verderzetten, is evenmin aannemelijk. Zoals gezegd kon u ook niet verduidelijken of aangeven om welke reden men dan plots op 14 maart 2021 bij u thuis zou zijn binnengevallen (zie supra). Dat de inval bij u thuis dan bovendien n t gebeurde op een moment dat u niet thuis was, is ook wel heel toevallig (CGVS 1, p. 12 en CGVS 2, p. 21)."

Verzoeker herhaalt dat hij zich bleef verzetten tegen de manier waarop de regering werd geleid door de corruptie aan de kaak te stellen en stelt dat zijn angst zijn overtuigingen toen niet overstemde. Hij stelt ook voorzichtiger te zijn geweest dan voordien, maar verduidelijkt nog steeds niet hoe hij dan, wetende dat hij in de gaten werd gehouden, stiekem naar openbare plaatsen kon gaan om te luisteren naar wat mensen vertelden over corruptie. Verzoeker kan voorts evenmin overtuigen waar hij poneert dat het zeer verdacht zou zijn geweest indien hij niet terug was gaan werken aangezien hij in de gaten werd gehouden. Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld, had hij reeds eind september 2020 voor de onderzoekscommissie uitdrukkelijke verklaringen afgelegd over de corruptie die hij binnen KAR company had vastgesteld en vermoedde hij op het moment van zijn arrestatie al dat zijn werkgever hem er mogelijks van verdacht de bron te zijn die informatie over de corruptie bij het Raparin-rapport had doorspeeld  n zijn naam had overgemaakt aan de veiligheidsdiensten. Dat verzoeker in de hierboven aangehaalde omstandigheden gewoon terug aan het werk ging en bovendien zijn werkzaamheden voor Tavda press hervatte is niet aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Voorts laat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid:

"U zou, nadat de veiligheidsdiensten bij u thuis binnenvielen en alle belastende bewijsstukken in beslag namen, niet meer naar huis zijn teruggekeerd. U werd via uw familie ingelicht dat jullie huis in de gaten werd gehouden (zie CGVS 1, p. 16 en CGVS 2, p. 22). Het mag dan ook wel ten zeerste verbazen dat uw broer u kwam ophalen bij uw vriend om u vervolgens naar Dohuk te brengen (zie CGVS 2, p. 22). In de wetenschap dat jullie woning in de gaten werd gehouden, kan, ingeval uw relaas de waarheid bevat, in alle redelijkheid verondersteld worden dat jullie niet het risico zouden hebben genomen dat de veiligheidsdiensten uw broer zouden volgen en u aldus zo op het spoor zouden kunnen komen."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ten slotte overweegt de adjunct-commissaris nog dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas verder wordt aangetoond door zijn ongerijmde verklaringen en gebrekkige kennis over wat er zich na zijn vertrek nog zou hebben afgespeeld. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

"Zo verklaarde u dat uw vader, na uw vertrek uit Irak, werd opgeroepen of gearresteerd, en werd lastiggevallend en bedreigd om u onder druk te zetten met uw activiteiten in België te stoppen (zie CGVS 1, p. 14 en 15 en CGVS 2, p. 4). Uw vader zou heel boos zijn op u omwille hiervan en u heeft bijgevolg geen contact meer met hem. Ook met uw moeder en uw broers heeft u geen contact meer (zie CGVS 2, p. 4 ev). U zou dit alles vernomen hebben ergens in januari 2022, toen u een laatste keer contact had met uw vader (zie CGVS 1 p. 14 en 15). Het mag wel ten zeerste verbazen dat u deze feiten, die nochtans ook kernelementen betreffen van uw relaas, compleet onvermeld liet bij de DVZ. U werd nochtans pas op 31 maart 2021, een tweetal maanden nadat u van deze feiten zou zijn ingelicht door uw familie, geïnterviewd bij de DVZ. Dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van de meest recente feiten die uw beweerdde vrees voor vervolging zouden kunnen aantonen, is tekenend. U kon ook geenszins een aannemelijke uitleg aanbrengen om uw nalatigheid deze feiten te vermelden te verklaren. Zo haalde u aan dat u het wel wilde vertellen maar dat de tolk u toen meedeelde dat u enkel de hoofdlijnen mocht vertellen. U kon niet alles vertellen en het interview zou ook minder dan een half uurtje geduurd hebben, zo vervolgde u (zie CGVS 1, p. 15 en CGVS 2, p. 23). Deze loutere post factum verklaring kan geenszins overtuigen. Immers, reeds bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd hoe het interview bij de DVZ verlopen was. U stelde dat het goed verlopen was, dat u werd gevraagd naar de redenen waarom u niet terug kan naar Irak en dat u alles in grote lijnen vertelde. U bevestigde tevens dat uw

verklaringen nadien in het Sorani werden voorgelezen en dat, met uitzondering van één datum, alles correct genoteerd stond (zie CGVS 1, p. 2). Indien u tijdens het interview bij de DVZ effectief, zoals u thans wil laten uitschijnen, niet de kans had alles te vertellen, en zeker wanneer u niet de mogelijkheid zou hebben gehad bepaalde hoofdelementen aan te brengen, kan logischerwijs verondersteld worden dat u dit zou hebben aangebracht wanneer u hiernaar werd gevraagd op het CGVS. Het mag overigens wel verbazen dat u zelf de feiten die uw familie na uw vertrek zou hebben meegemaakt niet als 'hoofdlijnen' beschouwt (zie supra). Bovendien werd u bij de DVZ op het einde van uw interview nog uitdrukkelijk gevraagd of u (i) nog andere problemen kende in Irak, (ii) naast wat u reeds vertelde, nog bijkomende problemen kende met uw overheid, burgers of van algemene aard én (iii) nog iets toe te voegen had (zie vragenlijst CGVS vragen 5, 7 en 8). Dat u aldus niet de kans zou hebben gehad om deze relevante feiten ook bij de DVZ aan te halen, kan geenszins worden aangenomen.

Blijkt bovendien dat u bij het CGVS amper enige kennis blijkt te hebben over de problemen die uw familie precies zou hebben gekend na uw vertrek. Zo blijkt u niet te weten sinds wanneer uw vader onder druk wordt gezet en blijkt u niet te weten of uw vader werd opgeroepen om zich te melden dan wel werd opgepakt. Evenmin blijkt u te kunnen preciseren hoeveel keer uw vader zo werd opgepakt/opgeroepen (zie CGVS 1 p. 14 en 15). Ook dit is geenszins ernstig ingeval van een waarachtig relaas. Zoals aangehaald betreft het hier immers één van de kernelementen van uw relaas die een aanwijzing kunnen vormen van uw actuele nood aan internationale bescherming. Er kan dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u hieromtrent duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen om een zo duidelijk mogelijk beeld te kunnen schetsen die de Commissaris-generaal toelaat uw vrees te beoordelen en in te schatten."

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen dat hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) gevraagd werd om zeer kort en bondig te zijn, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker laat nog gelden dat hem bij de DVZ werd gevraagd naar de evenementen die tot zijn vertrek hebben geleid en dat wat er na zijn vertrek is gebeurd niet kan hebben geleid tot zijn vertrek, doch hij gaat eraan voorbij dat hem daarnaast ook nog de vraag werd gesteld of hij nog iets had toe te voegen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map 'DVZ', vragenlijst, vraag nr. 3.8). Dat verzoeker deze vraag ontkennend beantwoordde terwijl zijn vader na zijn vertrek uit Irak nog werd lastig gevallen, bedreigd en gearresteerd om verzoeker onder druk te zetten om zijn activiteiten in België te stoppen, is niet ernstig. Hoewel hem inderdaad gevraagd werd om bij het invullen van de vragenlijst in het kort de voornaamste elementen en feiten weer te geven, kon van verzoeker worden verwacht dat hij deze problemen van zijn vader (kort) vermeldde. De vaststelling dat verzoeker op de DVZ uiterst essentiële informatie met betrekking tot zijn relaas volledig onvermeld liet, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij geen contact meer heeft met zijn familie en daarom geen "precieze zicht" kan geven van wat ze hebben meegemaakt na zijn vlucht, beperkt hij zich tot het louter vergoelijken van zijn gebrekkige kennis daarover. Verzoeker had nochtans in januari 2022 van zijn vader vernomen van diens problemen omwille van hem. Het is dan ook weinig aannemelijk dat zijn vader toen – of daarna – geen betere pogingen ondernam om hem te overhalen om te stoppen met zijn activiteiten in België en hierbij uitvoerig zou bespreken wat hem was overkomen. Dat verzoeker ook met zijn broers en zussen geen contact meer zou hebben, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Verzoeker toont met zijn summiere betoog niet aan dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze wordt overwogen dat de ongeloofwaardigheid van zijn relaas verder wordt aangetoond door zijn ongerijmde verklaringen en gebrekkige kennis over wat er zich na zijn vertrek nog zou hebben afgespeeld.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Tot slot, doch niet in het minst, kan nog worden gewezen op uw gebrekkige kennis aangaande het precieze lot van S. S. (...). Zo verklaarde u dat hij in november of december 2021 werd veroordeeld. Er zou hierna een beroep zijn ingediend maar de zitting wordt telkens uitgesteld (zie CGVS 2, p. 23 en 24). Dit blijkt geenszins te kloppen. Immers, uit beschikbare informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat S. S. (...) in februari 2021 tot 6 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld. Op 28 april 2021 werd de straf bevestigd door het Hof van Beroep in Erbil. Bij presidentieel decreet werd de straf vervolgens in februari 2022 met 60% verminderd. Dat u niet zou weten dat S. S. (...)

reeds voor uw vertrek uit Irak werd veroordeeld noch wat de huidige stand van zaken is, is volstrekt onaannemelijk indien uw relaas de waarheid betreft en u beweert, omwille van uw band en samenwerking met S. (...), hetzelfde lot te zullen ondergaan. Zeker gezien uw verdere bewering tot op heden actief te zijn bij Tavda press kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u hieromtrent adequate verklaringen zou kunnen afleggen. Uw onwetendheid tast verder uw geloofwaardigheid aan."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemeend worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 6, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en de kopie van de voedselrantsoenkaart hebben louter betrekking op uw persoonsgegevens en herkomst. Deze feiten worden vooralsnog niet betwist. De usb-stick met een link van het rapport dat werd gepubliceerd op 15 september 2020 betreffende de corruptie bij het Raparin-project, wijzigt ook niets. Dat er corruptie was/is bij dit project en dat hieromtrent een rapport werd gepubliceerd, staat vooralsnog niet ter discussie. Echter, dat u als werknemer van KAR company de informatie omtrent deze corruptie doorspeelde aan S. S. (...) en Tavda press en dat het rapport vervolgens op basis van deze door u doorgespeelde informatie werd opgesteld, blijkt uit niets. U verklaarde overigens ook zelf uitdrukkelijk dat uw naam nergens wordt genoemd en dat uit niets blijkt dat u degene was die de informatie doorspeelde (zie CGVS 1, p. 11). Dat u hier deelnam aan manifestaties en gesprekken had met journalisten kan dan wel zijn, echter, u toont niet in concreto aan dat u omwille hiervan problemen zou kennen in Irak noch preciseerd of verduidelijkt u wat u dan precies zou moeten vrezen omwille hiervan ingeval van een terugkeer naar Irak. Zoals aangehaald kan geen geloof worden gehecht aan de beweerdde problemen die uw familie kende na uw vertrek omwille van uw activiteiten hier (zie supra). Dat überhaupt iemand in Irak op de hoogte zou zijn van de activiteiten die u hier zou hebben, is niet aangetoond.

Dat u werkzaam was bij KAR company, wat kan blijken uit de foto's die u via mail overmaakte, volstaat ook niet om uw vrees te ondersteunen. Immers, uit deze foto's kan op geen enkele manier worden afgeleid dat u informatie over corruptie doorspeelde en omwille hiervan vervolgens problemen kende in Irak.

Aan het document van Tavda Press kan voorts geen bewijswaarde worden toegekend. Zoals hierboven duidelijk werd aangetoond kon u niet overtuigen wat betreft uw samenwerking met S. S. (...) en Tavda Press (zie supra). Blijkt bovendien dat het voorgelegde document een loutere kleurenprint betreft die niet eens ondertekend werd noch van een officiële stempel is voorzien. De authenticiteit van dit document kan dan ook op geen enkele manier worden nagegaan temeer dit door éénieder kan zijn opgemaakt. Blijkt bovendien dat het document ook informatie bevat die niet strookt met uw eigen verklaringen. Zo vermeldt het attest dat u sinds 2019 voor Tavda press werkt, in het begin als 'schrijver'. Echter, u tijdens het onderhoud uitdrukkelijk gevraagd of u ooit hetzij onder uw eigen naam, dan wel onder een pseudoniem artikelen heeft geschreven die werden gepubliceerd, stelde u van niet (zie CGVS1, p. 9).

De Facebooklinks die u na het gehoor nog doorstuurde, kunnen evenmin een ander licht werpen op voorgaande, daar hieruit evenmin een persoonlijk risico kan blijken. Het opzet waarmee deze berichten op Facebook zouden zijn geplaatst kan bovendien ook niet worden nagegaan."

Door louter te stellen dat hij *"de nodige inspanningen (heeft) geleverd om zijn asielaanvraag te staven met documenten"* en erop te wijzen dat zijn persoonsgegevens worden bewezen door zijn identiteitskaart, zijn nationaliteitsbewijs en zijn voedselrantsoenkaart, dat zijn tewerkstelling bij KAR company wordt aangetoond, dat hij het rapport dat gepubliceerd werd over corruptie binnen KAR company heeft neergelegd en dat niet wordt betwist dat hij aan manifestaties deelnam en gesprekken had met journalisten, zonder *in concreto* in te gaan op de motieven in de bestreden beslissing over deze stukken, slaagt verzoeker er niet in de onjuistheid van de hierboven aangehaalde motieven aan te tonen.

Verzoeker voert voorts aan dat hij opnieuw, via zijn raadsman, contact heeft opgenomen met Tavda press en dat het Tavda press team (i) bevestigde dat hij in Irak met hen samenwerkte en dit nog steeds doet en (ii) een nieuw document opmaakte, dat ondertekend werd en waarbij een kopie van de identiteitskaart van de *co-founder* van Tavda press werd gevoegd. Hij voegt bij zijn verzoekschrift de stukken ter staving daarvan (stukkenbundel verzoeker, stukken 3-5). De Raad wijst er in navolging van verwerende partij in haar nota met opmerkingen op dat het attest van Tavda press van 26 december 2022 (stukkenbundel verzoeker, stuk 5) een gesolliciteerd karakter heeft nu uit het mailverkeer tussen de medewerker van Tavda press en verzoekers advocaat (stukkenbundel verzoeker, stukken 3 en 4) blijkt dat deze laatste niet enkel een nieuw attest vraagt, maar bovendien ook aangeeft wat er zeker in diende opgenomen te worden (een omschrijving van verzoekers functie bij Tavda press, van verzoekers banden met S. S. en

van de wijze waarop verzoeker in de mogelijkheid was om berichten over corruptie te verzamelen). Daarnaast stelt verwerende partij in haar verweernota terecht vast dat dit attest inhoudelijk afwijkt van het attest van Tavda press van 2 juni 2022 dat verzoeker reeds eerder in de loop van de administratieve procedure had neergelegd. Zo is er niet langer sprake van dat verzoeker als schrijver voor de website werkte, maar wordt hij plots omschreven als reporter die met S. S. samenwerkte. Bovendien wordt er in het attest van 26 december 2022 nog steeds geen nadere duiding gegeven over wat de samenwerking met S. S. precies inhield en over hoe verzoeker informatie verzamelde. Aan het attest van Tavda press van 26 december 2022 en het mailverkeer tussen verzoekers advocaat en de medewerker van Tavda press kan dan ook weinig bewijswaarde worden gehecht. Bijgevolg zijn deze stukken niet van aard om een ander licht te werpen op de hierboven aangehaalde vaststellingen van de bestreden beslissing en om de geloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen. In tegendeel, de wijzigende inhoud van de attesten doet eerder verder afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden activiteiten voor Tavda Press in de Koerdisch Autonome Regio. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij meent dat hij zijn tewerkstelling bij Tavda Press en zijn samenwerking met S. S. voldoende heeft aangetoond.

Volledigheidshalve wordt in de bestreden beslissing nog het volgende aangestipt:

“Zoals u in een schrijven, d.d. 3 oktober 2022, werd meegedeeld werd er ingebroken in de auto van de medewerker van het CGVS waarbij de laptop en tevens een kopie van de notities van één van uw persoonlijke onderhouds werden gestolen. Ook uw raadvrouw werd hiervan op de hoogte gebracht, dit op 18 oktober 2022. Er zijn evenwel geen indicaties dat de kopie van de notities van uw persoonlijk onderhoud effectief werd ingekeken of verspreid. Ook al wordt de diefstal van de notities van uw persoonlijk onderhoud ten zeerste betreurd, dit wijzigt evenwel niets aan bovenstaande beoordeling aangaande uw situatie in Irak en heeft dit geen impact op uw vrees voor vervolging.”

Verzoeker laat gelden dat het risico dat de kopieën van de notities van zijn persoonlijk onderhoud werden gelezen of gedeeld voor hem zeer schadelijk zou zijn, aangezien hij het optreden van de autoriteiten in zijn land van herkomst krachtig, uitdrukkelijk en gedetailleerd aan de kaak stelt, ongeacht of zijn relaas geloofwaardig wordt geacht. Er zijn evenwel geen indicaties dat de bewuste notities effectief werden ingekeken of verspreid, laat staan dat verzoeker hierdoor een gegronde vrees voor vervolging zou moeten hebben of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade. Een louter hypothetische vrees volstaat immers niet om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. Zoals in de verweernota terecht wordt opgemerkt, heeft verzoeker bovendien nadat hij werd ingelicht van de diefstal van de notities nagelaten bij het CGVS melding te maken van een bijkomende nood aan internationale bescherming hierdoor, wat de ernst van zijn vrees of het risico dat hij meent te kunnen lopen ondermijnt.

Nu verzoeker zijn samenwerking met Tavda press en met de gevangen genomen journalist S. S. niet aannemelijk maakt, laat staan de problemen die hij hierdoor zou hebben ondervonden, kan hij niet dienstig verwijzen naar algemene informatie waaruit zou blijken dat er in Koerdistan repressie heerst tegen journalisten, informanten of mensenrechtenactivisten die de corruptie van hun regering aan de kaak stellen om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Verzoeker dient deze vrees of dit risico *in concreto* aannemelijk te maken en blijft wat dit betreft in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Irak.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn samenwerking met

Tavda press en met de gevangen genomen journalist S. S. en de problemen die hij hierdoor zou hebben ondervonden niet aannemelijk maakt en dat uit het loutere gegeven dat de notities van zijn persoonlijk onderhoud werden gestolen geen nood aan internationale bescherming in zijn hoofde kan worden afgeleid.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de adjunct-commissaris op basis van de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de

Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar

op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility_.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker brengt geen informatie of argumenten aan die hierop een ander licht werpen. De door hem voorgelegde reisadviezen van de FOD Buitenlandse Zaken en van de Zwitserse ambassade over Irak zijn bestemd voor reislustige Belgen en Zwitsers en niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming. Negatieve reisadviezen gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land kunnen niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben. De reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst, zijn irrelevant daar ze niet slaan op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking hebben en bedoeld zijn om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land. De overige informatie waaruit verzoeker citeert is dezelfde als de informatie waarop de hierboven aangehaalde analyse is gestoeld. Verzoeker toont hiermee niet *in concreto* aan dat deze analyse gebrekkig zou zijn.

Voorts voert verzoeker aan dat hij beschikt over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan (en dat hij een bijzonder profiel heeft) die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in deze regio's, doch hij laat na deze elementen concreet uiteen te zetten. Zo hij wijst op zijn werkzaamheden voor Tavda press, kan de Raad verwijzen naar wat daarover hoger, onder punt 2.3.2., werd gesteld over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen daarover. Bovendien ziet de Raad niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht deze werkzaamheden ertoe kunnen leiden dat verzoeker in zijn regio een hoger risico dan andere burgers uit zijn regio zou lopen op het lijden van ernstige schade door het aldaar aanwezige willekeurig geweld.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig

werd gehoord. Tijdens twee persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Sorani machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een appreciatiefout aangetoond.

2.3.7. Waar verzoeker in zeer ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN